

தொல்காப்பியமும் பாணினீயமும் எழுத்தியல் பற்றிய ஓர் ஒப்பியல் ஆய்வு

திரு.ச.பத்மநாபன்

B.A.(Hons), P.G.Dip.in Edu., M.Phil.

விரிவுரையாளர், சம்ஸ்கிருதத்துறை,
யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

padamanaban73@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இந்தியப் பண்பாட்டு மரபில் தமிழ்மொழியும் சம்ஸ்கிருதமொழியும் தனித்துவம் மிக்க செவ்வியல் மரபுகளுடன் விளங்குகின்றன. இந்நிலையில் தமிழ்மொழி தென்மொழி என்றும், சம்ஸ்கிருத மொழி வடமொழி என்றும் அழைக்கப்படும் தனித்துவத்துடன் விளங்குகின்றன. இம்மரபில் இவ்விரு மொழிகளுக்குமான மொழியியல் அந்தஸ்தில் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தினையும், ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தினையும் மூலத் தன்மையாகக் கொண்டமையை உணர முடிகின்றது. இம்மரபில் இந்தோ ஆரியமரபில் வடமொழியின் மரபு மேலோங்கிச் செல்வதை மொழியியற் பார்வையில் நோக்க முடிகின்றது. இவ்வகையில் தமிழ் மொழியின் முதல் இலக்கண நூல் என்பது தொல்காப்பியம், சம்ஸ்கிருத மொழியின் முதல் இலக்கண நூல் பாணினீயம் என்பதும் எழுத்தியல் நிலையில் எத்தகைய கருத்துக்களைத் தம்முட்கையாண்டுள்ளன என்பதையும், இவ்விரு இலக்கண நூல்களும் அவ்வவ் மொழிக்குரிய தனித்துவத்துடன் விளங்கும் மேன்மை உயர் நிலையின் ஓர் ஒத்தநோக்குடைய சிந்தனையாக அமைவதனை நோக்க முடிகின்றது. மொழி என்றும் நிலையில் பேசப்படும் தன்மையும், ஒலியியல் முறையிலேயே அவ்வெழுத்துக்கள் முக்கியத்துவம் பெறுவதனையும் காண முடிகின்றது.

திறவுச்சொல் :- சூத்திரம், அக்ஷரம், லிபி, மாத்திரை, பாஷா

அறிமுகம்

தமிழ் மொழியின் இலக்கணத்தின் முதலூலாக விளங்குவது தொல்காப்பியம் ஆகும். இந்நூலின் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் என்பர். இந்நூல் எழுத்து, சொல், பொருள் எனும் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. சம்ஸ்கிருத மொழியின் இலக்கணத்தின் முதலூலாக விளங்குவது பாணினீயம் ஆகும். இந்நூலின் ஆசிரியர் பாணினி ஆவார். இந்நூல் எட்டு அத்தியாயங்களைக் கொண்டமைந்தமையால் அஷ்டாத்யாயீ என்றும் அழைக்கப்படும். இவ்விருமொழிகளுக்குமுரிய இலக்கண நூல்களில் எழுத்தியல் பற்றிப் பேசும் விடயங்கள் ஓர் ஒப்பியல் நோக்குடையதாக ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது.

தொல்காப்பிய எழுத்துக்கள்

தமிழின் மொழி வடிவத்தில் ஒலி வடிவமான எழுத்துக்களின் தோற்றங்கள் பேசப்படுகின்றன. எழுத்துக்கள் உயிர் எழுத்துக்கள் மெய்யெழுத்துக்கள் எனப் பாகுபடுத்தப்படுகின்றன. அதன் வழி எழுத்தியல் முதற்குத்திரம்,

எழுத்தெனப்படுப

அகரமுதல்

னகர விறுவாய் முப்ப. தென்ப

சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங்கடையே¹

எனக் கூறுகின்றது. அவற்றுள் சார்ந்து வகுபவை எவை என்பன?

அவை தாங்

குற்றிய லிகரங் குற்றிய லுகர

மாய்தமென்ற

முப்பாற் புள்ளியு மெழுத்தோ ரன்ன²

என்று விளக்குகையில் குற்றிலிகரம் குற்றியலுகரம் ஆய்தம் என்பனவும் முப்பதெழுத்தோடு சேர்ந்து வரும் வழக்குடையதாக சுட்டுகின்றது.

உயிரெழுத்து

உயிரெழுத்துக்கள் அ முதல் ஔ வரையாக பன்னிரண்டு எழுத்துக்கள் உயிர் எனப்படும்.³ மெய்யெழுத்துக்கள் முதல் ன ஈறாக முப்பது ஆகும்.⁴

உயிர்ப்பாகுபாடு

உயிர் எழுத்துக்கள் பன்னிரண்டும் குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து என வகுக்கப்படுகின்றது.⁵ அவற்றின் வழி குற்றெழுத்துக்களாக / அ, இ, உ, எ, ஓ எனும் ஐந்து எழுத்துக்களும் குற்றெழுத்துக்கள் (குறில் எழுத்துக்களில்) எனப்படுகின்றன.

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என ஏழு எழுத்துக்களும் நெட்டெழுத்து எனப்படுகின்றது.⁷ ஒலிஅளவுகள் இவ்வெழுத்துக்களில் ஒலி அளவுடைய மாத்திரை ஆகும். மாத்திரை என்பது

கண்ணிமை நொடியென வவ்வே மாத்திரை

நுண்ணுதி னுணர்ந்தோர் கண்டவாறே⁸

எனப்படுகிறது.

இந்நிலையில் குற்றியிர்கள் ஒரு மாத்திரை அளவையும்⁹ பெறும் நெட்டுயிர்கள் இரண்டு மாத்திரை அளவையும்¹⁰ பெறுகின்றன. இவை அளபெடையேறும் தன்மையில் மூன்று அல்லது நான்கு மாத்திரை அளவையும்¹¹ பெறுகின்றன.

மெய்யெழுத்துக்கள்

உயிரெழுத்து பன்னிரண்டும், மெய்யெழுத்து பதினெட்டுமே முப்பது உயிர் மெய் எழுத்துக்கள் என்பதன் வழி உயிர் எழுத்துக்கள் பன்னிரண்டை நோக்கினோம். மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டு என்பனவற்றையும் அவற்றின் பிறப்பு, பாகுபாடு, மாத்திரை அளவு என்பனவற்றையும் நோக்குவோம்.

னகார விறுவாய்ப்

பதினெண் ணெழுத்து மெய்யென மொழிப¹²

அவற்றுள் மெய்யெழுத்துக்கள் வல்லெழுத்து, மெல்லெழுத்து இடையெழுத்து என மூன்றாக வகுக்கப்படுகின்றன. அதன் வழி

வல்லெழுத் தென்ப க ச ட த ப ற¹³

என்றும்,

மெல்லெழுத் தென்ப ங ஞ ண ந ம ன¹⁴

என்றும்,

இடையெழுத்தென்ப ய ர ல வ ழ ள¹⁵

என்றும் கொள்ளப்படுகின்றது.

ஒலியளவு

மெய்யெழுத்திற்கான ஒலியளவு அரை மாத்திரை ஆகும் என்பதனை,

மெய்யினளவே யளரயென மொழிப.¹⁶

எனக் கூறுகின்றது. எனினும், உயிர் மெய்யெழுத்து வரும் போது அவை உயிர் கொள்ளும் மாத்திரை அளவினையே கொள்ளுகின்றன. அதனை,

மெய்யோ டியையினு முயிரிய றிரியா¹⁷

எனக் கூறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

எழுத்துக்களின் பிறப்பு

தொல்காப்பியர் காற்றானது எங்கிருந்து எவ்வாறு தோன்றி எழுத்துக்களைத் தோற்றுவிக்கின்றது என்பதனை மிகத் தெளிவுறக் கூறுகின்றார். இந்நிலையில்,

உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றித்
தலையினு மிடற்றினு நெஞ்சினு நிலை இப்
பல்லு மிதழு நாவு மூக்கு
மண்ணழு முளப்பட வெண்முறை நிலையி
னுறுப்புற் றமைய நெறிப்பட நாடி
யெல்லா வெழுத்துஞ் சொல்லுங் காலைப்
பிறப்பி னாக்கம் வேறுவே றியல
திறப்படத் தெரியுங் காட்சி யான¹⁸

எனக் கூறுகின்றது.

இந்நிலையில் இதன் பொருளாக, தமிழெழுத்து எல்லாவற்றிற்கும் ஆசிரியன் கூறிய பிறப்பினது தோற்றவையாங் கூறுமிடத்து கொப்பூழடியாகத் தோன்றி முந்துகின்ற உதானென்றும் காற்று, தலையின் கண்ணும் மிடற்றின் கண்ணும் நெஞ்சின் கண்ணும் நிலைபெற்று, பல்லும், இதழும், நாவும், மூக்கும், அண்ணமுமன்ற ஐந்துடனே அக்காற்று நின்ற தலையும் மிடறும் நெஞ்சங்கூட எட்டாகிய முறைமையை தன்மையோடு கூடி உறுப்புக்களோடு ஒன்றுற்று அமைய அவ்வெழுத்துக்களது தோற்றரவு வேறு வேறு புலப்பட வழங்குதலையுடைய, அதனை அறிவான் ஆராய்ந்து அவற்றின் வழியிலே மனம்பட அப்பிறப்பு வேறுபாடுகளையெல்லாம் கூறுபட விளங்கும் என்றவாறு¹⁹

என நச்சினார்க்கினியார் உரையாசிரியர் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

தொப்புழின் வழி தோன்றிய உதானவாயுவே ஒலியுடைய எழுத்துக்களைத் தோற்றுவிக்கின்றது. என்பதனுடாக உயிர் மெய் எழுத்துக்கள் எங்ஙனம் தோன்றுகின்றன என்பதனை நோக்குவோம்.

உயிர் எழுத்தின் பிறப்பு

அவ்வழி

பன்னீ ருயிருந் தந்நிலை திரியா

மிடற்றுப் பிறந்த வளியி னிசைக்கும்.²⁰

என பொதுவாகக் கூறும் தன்மையிலிருந்து அ, ஆ²¹, இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ²², உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ²³ எனும் எழுத்துக்கள் முறையே அங்காந்து கூறும் முயற்சி அண்பல்லும் நுடிநாவிளிம்பும் உறவும் இதழ் குவித்துக் கூறவும் பிறந்தனவாகச் சுட்டப்படுகின்றது. இவ்வாறு உயிர் எழுத்துக்களின் பிறப்பு கூறப்படுகின்றது.

மெய்யெழுத்தின் பிறப்பு

க முதல் ன வரையிலான மெய்யெழுத்துக்களுள்;

க, ங - முதல் நா முதல் அண்ணம்²⁴

ச, ஞ - இடை நா இடை அண்ணம்²⁵

ட, ண - நுனி நா நுனி அண்ணம்²⁶

த, ந - அண்ணத்தைச் சேர்ந்த பல்லினதடியாகிய இடத்தில் நாவினது நுனி பரந்து சென்று தன் வடிவு மிகவும் உறும்படி சேரல்²⁷

ற, ன - நானுனி மேனோக்கிச் சென்று அண்ணத்தைத் நீண்டுதல்²⁸

ர, ழ - நாவினது நுனி மேனோக்கிச் சென்று அண்ணத்தைத் தீண்டுதல்²⁹

ல, ள - நா மேனோக்கிச் சென்று தன் விளிம்பு அண்பல்லினடியில் உற அவ்விடத்து அவ்வண்ணத்தை அந்நாத் நீண்டலவும் அவ்வண்ணத்தை நாதவ 'ள'வும் தோன்றும்³⁰

ப, ம - மேலிதழும் கீழிதழும் தம்மிற் கூடல்³¹

வ - பல்லும் கீழிதழும்³²

ய - அண்ணத்தை அணைத்து வருட³³

இவ்வெழுத்துக்கள் தோன்றும் விதியை தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகார பிறப்பியல் தெளிவுபடுத்தும். அதேவேளை மெல்லெழுத்துக்கள் ஆறும் (ங,ஞ,ண,ந,ம,ன) தமது பிறப்பிற்கு மூக்கின் வளியும் உண்டென்று³⁴ தெளிவுபடுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆய்தம் - ∴ நெஞ்சு வளியால் பிறந்தது³⁵ என்பர்.

மேலும் வேதங்களின் ஒலியின் தோற்றுவாய் பற்றி தாம் கூறாது நின்றதையும்³⁶ தொல்காப்பியர் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

இவ்வாறாக தமிழ் எழுத்துக்களின் ஒலிவடிவம் தோன்றுமாற்றை தொல்காப்பியர் தெளிவுபடுத்துவது மனம் கொள்ளத்தக்கது.

பாணினீய எழுத்துக்கள்

சம்ஸ்கிருத இலக்கண மரபில் பாணினீயின் மாஹேஸ்வர சூத்திரங்களே சம்ஸ்கிருத எழுத்துக்கள் பற்றிய மிகச் சாரமான விடயமாகும். இம் மாஹேஸ்வர சூத்திரம் நடராஜப்பெருமான் நடனமாடும் வேளையில் தமது வலக்கையில் ஏந்திய உடுக்கை பதினான்கு தடைவைகள் ஒலித்தார். அவ்வொலியிலிருந்து பிறந்தவையே பதினான்கு

சூத்திரங்கள் ஆகும்.³⁷ அவை சிவனிடமிருந்து பிறந்தமை காரணமாக மாஹேஸ்வர சூத்திரங்கள் எனப்படுகின்றன.

பாணினீய சிக்ஷா உடலிலிருந்து எழும் காற்று மார்பு, கழுத்து, தலை, இவற்றின் வழியாக பல்வேறு இடங்களில் மாறுபட்டு வாயிற்சென்று அங்குள்ள நாக்கு, அண்ணம், பல், உதடு இவற்றால் மாறுபட்டும் மூக்கிற் சென்றும் வெளி வருகின்றது. எனச் சுட்டுகின்றது.³⁸ இக்கருத்து தொல்காப்பியக் கருத்துக்கு ஒத்ததன்மையது.

எழுத்துக்களின் வகை

சம்ஸ்கிருத எழுத்துக்களும் உயிர், மெய் என்றே பாகுபடுத்தப்படுகின்றன. அவை ஸ்வரம் என உயிர் எழுத்தையும், வ்யஞ்ஜனம் என மெய்யெழுத்தையும் சுட்டுகின்றன. இலக்கண சூத்திர அடிப்படையில் உயிர் எழுத்துக்கள் ‘அச்’ என்றும், மெய்யெழுத்துக்கள் ‘ஹல்’ என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

உயிர் எழுத்துக்கள் வாய் முழுவதும் திறக்க உருவாகும் எழுத்துக்கள் என்றும், மெய்யெழுத்துக்கள் வாய் முழுவதும் மூடப்படவோ சிறிது மூடப்பட்டு சிறிது திறக்கப்படவோ உருவாகும் எழுத்துக்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.³⁹ இதற்கு மேலாக பிற உதவியின்றி ஒலிப்பது ‘ஸ்வரம்’ என்றும், பிற உதவியால் வெளிப்படுத்தப்படுவது ‘வ்யஞ்ஜனம்’ என்றும் அழைக்கப்படுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.⁴⁰

உயிர் எழுத்துக்கள்

சம்ஸ்கிருத மொழியில் உயிர் எழுத்துக்கள் பதினான்கு ஆகும். அதன் வழி உயிர் எழுத்துக்கள் தனியுயிர், சந்தியுயிர், மெய்யுயிர் என மூன்று வகைப்படும்.⁴¹ இவை குறில், நெடில், என இருவகைப்படும்.⁴²

உயிர் எழுத்துக்களுள் 9 உயிர்களே முக்கியத்துவமுடையன. அவை பற்றியே மாஹேஸ்வர சூத்திரம் உணர்த்துகின்றது.⁴³ இவ்வொன்பது எழுத்துக்களும் நாசிகத்தோடு இணையும் போது 18 வகையான வடிவம் பெறுவதாக பாணினி சுட்டுகின்றார்.⁴⁴

இவற்றுள் குற்றியிர்களாக அ, (a), இ, (i) உ, (u) , எ (e), ஓ (o), ஔ (o) என்பன சுட்டப்படுகின்றன.

இவை இயற்கையுயிர்கள் (Natural vowels) எனப்படுகின்றன.⁴⁵

நெட்டுயிர்களாக ஆ, (ā), (ஈ) ī, ஊ (ú) , ஏ (ē) ஔ (ō) என்பன சுட்டப்படுகின்றன.

இவற்றின் வழி உயிர்கள் பிறக்கும் இடங்களாக சுட்டுகையில், பிராதிசாக்யத்தில்

அ, ஆ

- கழுத்தினும்

இ, ஈ, ஏ, ஐ இடையண்ணம் இடைநாவும் நெருங்குமிடம்

உ, ஊ, ஓ, ஔ குவிந்த இதழ்

எனும் இடங்களில் எனச் சுட்டப்படுகின்றன.⁴⁶

பாணினீய சிகைஷயில் பிறப்பிடங்களாக

ஏ, ஐ கண்டதாலு

ஓ, ஔ கண்டதோஷ்டம்

எனவும் சுட்டப்படுகின்றன⁴⁷

உயிர் பாகுபாடு

சம்ஸ்கிருத மொழியில் உயிர் எழுத்துக்கள் தனியுயிர், சந்தியுயிர், மெய்யுயிர் எனக் கண்டோம். இலக்கணப்பாகுபாட்டில் அவற்றை சாதாரண உயிர், குணஉயிர், விருத்தியுயிர் எனப்பாகுபடுத்துவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஒலியளவுகள்

இலக்கணப் பாகுபாட்டில் கண்ணிமைப் பொழுது அல்லது கைநொடிப்பொழுதையே மாத்திரை அளவென்பர். இம்மாத்திரை அளவே ஒலிக்கான அளவு. இதில் சாதாரண உயிர்களுக்கு ஒரு மாத்திரையும் நெட்டியிர்களுக்கு இரண்டு மாத்திரையும் குறிக்கப்படுகின்றது. 'ப்லுதம்' எனும் நிலையில் 3 அல்லது 4 மாத்திரை அளவை தூரத்தில் உள்ளோரைக் கூப்பிடுகையில் ஏற்படும் என்பர்.⁴⁸

மெய்யெழுத்து

சம்ஸ்கிருத மொழியில் மெய்யெழுத்துக்கள் 'ஹல்' எனச் சுட்டப்படுகின்றன. அதன் வழி மெய்யெழுத்துக்கள் 33 ஆகும். அவை பிறக்கும் இடம்கொண்டு பாகுபாடு செய்வது மரபு எனினும் அவற்றை ஐந்து வகையாகவும் வகைப்படுத்தி இலக்கண நூலில் கூறுவர்.⁴⁹ இதற்கு ஏற்ப பாணினீ குத்திரம் தெளிவுபடுத்துகின்றது.⁵⁰ இப் பாணினீ குத்திர உரையாசிரியர் சுட்டுகையில் உயிர் மெய் எழுத்துக்கள் எவ்வாறு தோன்றின. என்பதனை சாரப்படக் கூறுவர். அச்சாரத்தின் விபரத்தினை, கீழ்காணும் அட்டவணை மூலம் மிகத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.⁵¹

* वर्णोद्भवस्थानकोष्ठकम् —

अ क ख ग घ ङ ह ः	इ च छ ज झ ञ य श	ऋ ट ठ ड ढ ण र ष	लृ त थ द ध न ल स	उ प फ ब भ म ः ः ः ः	अ म ः ः ः ः ः ः	ए ः ः ः ः ः ः ः	ओ औ	व	ः क ः ख	वर्णाः
काठः	तालु	मूर्धा	दन्ताः	ओष्ठौ	नासिका	कं.ता.	कं.ओ.	दं.ओ.	जि.मू.	स्थानानि

இதே போன்று முச்சொலியின் வேறுபாட்டின் பாகுபாட்டினையும் நோக்கலாம்.

* आभ्यन्तरबाह्यप्रयत्नज्ञानार्थकं कोष्ठकम् —

आभ्यन्तर- प्रयत्नाः	स्पर्शाः	ईषस्पर्शाः	ईषद्विवृताः	विवृताः	संवृताः	
संज्ञाः	स्पर्शाः	अन्तःस्थाः	ध्माणाः	स्वराः		
वर्णाः	क ख ग ङ च छ ज झ ट ठ ड ढ त थ द ध प फ ब भ	य व र ल	श ष स ह	अ इ उ ऋ लृ ए ओ ऐ औ	ह्रस्वोऽकारः प्रयोगे	
बाह्यप्रयत्नाः	अ.प्रा.म.प्रा. विवाराः श्वासाः अघोषाः	अल्पप्राणाः संवाराः नादाः घोषाः	म. प्रा. संवाराः नादाः घोषाः	अ.प्रा. संवाराः नादाः घोषाः	म. प्रा. विवाराः श्वासाः अघोषाः	म. सं. ना. घो. उदात्तानुदात्तस्व- रिताः

ஓப்பீடு

பாணினீ, தொல்காப்பியம் எனும் இரு இலக்கணங்களையும் ஓப்புநோக்குகையில் இவை இரண்டும் எழுத்துக்களை ஒலியின் வடிவமாகவே கொள்ளுகின்றன. ஒலியின் அளவியல் முறை மாத்திரை அளவேயாகும். உயிர் எழுத்து சம்ஸ்கிருதத்தில் 14^{ம்}, தமிழில் 12^{ம்} கொள்ளப்படுகின்றன. எனினும் எழுத்தியல் முறையில் எழுத்துக்கள் வேறுபடுகின்றன. மெய்யெழுத்துக்கள் தமிழ்மொழியில் 18 ஆக இன் சம்ஸ்கிருதத்தில் 33 ஆகின்றன. அவை பல்வேறு ஒலியழுத்தத் திறன்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றமை பாணினீ மிகத் தெளிவாகச் சுட்டுக் காட்டுவது மனம் கொள்ளத்தக்கது. ஒலியின் பிறப்பிடம் பற்றி பாணினீ ஆசிரியர் தொல்காப்பிய ஆசிரியர் ஆகிய இருவருக்குமிடையில் ஒத்த தன்மைகள் காணப்படுவது மனம் கொள்ளத்தக்கது. ஒலி வடிவ எழுத்துக்களின் மாறுபாடுகள் சம்ஸ்கிருத மொழியில் மிக நுட்பமாக பேசப்படுவதால் அவை ஒன்று சேர்கின்ற சந்தர்ப்பங்களில் ஒலிகளுக்கான மோதல்களோ தனித்துவம் மிக்கனவாக அமைகின்றன.

நிறைவுரை

பாணினீ கி.மு 4ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகவும், தொல்காப்பியம் கி.மு 2ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகவும் கொள்ளப்படும். முதனிலை இலக்கண நூல்கள் ஆகும். இவை ஒலி நிலையிலேயே எழுத்துக்களை அறிமுகம் செய்கின்றன. அவ்வொலிகளின் பிறப்பிடம், வடிவம் கொடுக்க முடியாத ஒலி வடிவம், தனித்துவம் மிக்க ஒலி வடிவம் என தற்காலப்பாகுபாட்டு வடிவங்களிலிருந்து தம்மை மாறுபடுத்தி அடையாளப்படுத்தி நிற்பதனையும் கட்டுக்கோப்புடைய இலக்கண நூல்கள் ஒன்றுபட்ட சிந்தனையில் எழுத்துக்களின் தோற்றுவார்களைக் கூறி நிற்பதனையும் அவை ஒவ்வொரு மொழிக்குமுரிய தனித்துவமிக்க மொழியியல் சார் தனித்துவமாகவும் அம்மொழிக்குரிய சீரிய சிந்தனைகளின் கட்டமைக்கப்பட்ட இலக்கண வடிவமாகவும் காண முடிகின்றது.

அடிக்குறிப்பு

1. தொல். எழுத்து - 01
2. தொல். எழுத்து - 02
3. தொல். எழுத்து - 03 – 08
4. தொல். எழுத்து - 09
5. தொல். எழுத்து - 03, 04
6. தொல். எழுத்து - 03
7. தொல். எழுத்து - 04
8. தொல். எழுத்து - 07
9. தொல். எழுத்து - 03
10. தொல். எழுத்து - 04
11. தொல். எழுத்து - 05
12. தொல். எழுத்து - 09
13. தொல். எழுத்து - 19
14. தொல். எழுத்து - 20
15. தொல். எழுத்து - 21
16. தொல். எழுத்து - 11
17. தொல். எழுத்து - 10
18. தொல். எழுத்து - 83
19. தொல். எழுத்து - பக். 100, 101.
20. தொல். எழுத்து - 84
21. தொல். எழுத்து - 85
22. தொல். எழுத்து - 86
23. தொல். எழுத்து - 87
24. தொல். எழுத்து - 89
25. தொல். எழுத்து - 90
26. தொல். எழுத்து - 91
27. தொல். எழுத்து - 93
28. தொல். எழுத்து - 94
29. தொல். எழுத்து - 95
30. தொல். எழுத்து - 96
31. தொல். எழுத்து - 97
32. தொல். எழுத்து - 98
33. தொல். எழுத்து - 99
34. தொல். எழுத்து - 100
35. தொல். எழுத்து - 101
36. தொல். எழுத்து - 102

37. மாஹேஸ்வரகுத்திரங்கள் நிருத்தாவசானே நடராஜராஜோ நநாதடக்காம் நவபஞ்சவாரம்
கூத்தர்த்து காம சனகாதிசித்தைர் விமர்சயஞ்சி ஏதத் சிவகுத்ரஜாலம்
38. வடமொழி வரலாறு பக், 30
39. வடமொழி வரலாறு பக், 32,33
40. வடமொழி வரலாறு பக், 32, 33
41. வடமொழி வரலாறு பக், 33, 34
42. வடமொழி வரலாறு பக், 34
43. மாஹேஸ்வர குத்திரம் 'அச்'
44. பாணிணீ குத்திரம் 1.1.8
45. வடமொழி வரலாறு பக், 35
46. வடமொழி வரலாறு பக், 38
47. வடமொழி வரலாறு பக், 38
48. வடமொழி வரலாறு பக், 39
49. வடமொழி வரலாறு பக், 39
50. பாணிணீ குத்திரம் 1.1.9
51. அட்டவணை 1
லகுசித்தாந்த கௌமுதீ ப. 18
52. அட்டவணை 2
லகுசித்தாந்தகௌமுதீ ப.19.

உசாத்துணை நூல்கள்

மூலநூல்கள்

1. சித்தாந்த கௌமுதீஜி, (1927), பட்டோஜிதீகூதிதர் உரையுடன் பாலமனோகரமா, சென்னை பாகம் - I
2. லகு சித்தாந்த கௌமுதீ, (1997), வரதாச்சாரியார், கீதாபிரஸ், கொரக்பூர்
3. தொல்காப்பியம், (1952), எழுத்ததிசாரம், நச்சினார்க்கினியார் உரை, கணேசையர் பதிப்பு, ஈழ கேசரி பதிப்பகம் சன்னாகம்.

ஏனையவை

சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, P.S, (1950) வடமொழி வரலாறு, அண்ணாமலை நகர், அண்ணாமலை.